

בא א מיי מיי מלי גרמט
בלה ד מנע פון מ
טויש פירם מי רח ספק ג:
בב ד מיי מיי מלי מתידי
ומתוסף הלם ז:
בג ד מיי מיי מלי מנע
הקטנת הלם ז:
בד ד מיי מיי מלי מלי גרמט
הג' ה סמנ שפון מ טויש
הח' ה קמט שפון ז:
בז ד מיי מיי מלי כתיבי
הג' י סמנ שפון קמט
טושיע ד מיי מלי מלי ה
וטויש' עקמ שפון
טז:
בז ה טושיע' חות' ט:
טק' פון:
בז י מיי מיי מלי כתיבי
הג' י סמנ שפון קמט
טושיע' חות' ט שט' פון ז:
ז:

חביצא דאית ביה פרוורין, פרשי' כמו שלניקויק' (א) ווא' והמניא לעיל זונם שהפרוסות וכו' אין הפרוסות קיימות לא יברך עליהן המוציא אע"פ דלית ביה כוית וי"ל דבר יוסף מפרש ליה הפרוסות קיימות היינו בכוית ואין הפרוסות קיימות בשאין בהן כוית וכן מפרש מני בירושלמי וא"מ ואין מדמה רב יוסף פרווי מנחות לפרווי חביצא' וי"ל כיון שנתגנין בשמן נתבטלו דמי ומיהו קשה ללקט מברכין כוית דלמי אשמשת המינין ולא אשמנתו כמו שאפרש והסם (ו) נמי לא מיידי שנתבטלו ומאי מדמה לחביצא שהוא מנובל לכן י"ל חביצא היינו פרוורין הנדבקים יחד על ידי מרק או על ידי חלב כמו חביצא דתמרי (ט) שפון דבבבז'.

היה עומד ומקריב מנחות, פרשי' צעל הצית המתנדב מנחה ודומק גדול הוא דהיה עומד ומקריב משמע בזה המקריב וכן לשלח נטלן לאכלן משמע דלפניה קא"י ונראה בזהו העומד להקריב ראשון שנתבטלו וכו' משמרות היו וכל שנת מתבטלת משמרה אחרת אם כן כל משמרה אינה משמרת אלא צ' פעמים שנה וכיון שיש להם זמן קבוע מברכין שהמינין ולא כפירש' דמנחות דמיידי בזהו שלם הקריב מעולם: **ל'קמ' מברכין**, פירש' דקאי אשמנת ולא כהירא דא"י הכי קאמרין דאם ממך הוא וכו' והא אמרינן (מנחות ד' נב:) כל המנחות שזות מנה ונראה דקאי אשמנת מינין וה"ק לקט מכל מיני לחמים כוית כו':

אמר רבא והוא דאיבא עיניה וכו' ודוריתא דנהמא. וכן קיימא לן דרבנא בתרמיה הוא ולא צענין שיהו בפרורין כוית מיון דליכא תוריתא דנהמא לענין המוציא ואפילו בר ששת אמר אפילו פרורין שאין בהוית מברך עליהן המוציא ורבא אמר והוא דאיבא תוריתא דנהמא עיניה. פי' שיש בלי תוריתא לחם ולא נשמנה תוריתא וכן וקיימא לן כרב ששה דרבא. מפרש טעמיה, ועשה רב דפסיק יחיד בני רביה, ואם אין בהם תוריתא לחם אלא תוריתא סמירי כבורשל, אפ"י שיהו אפ"י מברך בורא מיני מונחת ואח"כ מנין טעמי. וכן מברכין המוציא לענין פרורין מפורסם כוית אין בהם תוריתא לחם. טרוקנין וכו'. טרוקנין הוא הוא כובא דאריעא ונבלא כבלמא אוחו ברוך, שאפ"י אוחו על הארץ, הוא אבי רבין ויחנן פטור מן החלה, דהא חיוב חלה מעישיה, שטאמר ראשת פריסותיהם חלה חריטו חרובה. טרוקנין פטור מן החלה. ולא יאמר רבין א"ר דהמא דהנריקא דאיבא דהמא כעונותיו אוחו ברוך מיני חרובה. ונראה דהריב' שאין לנתיבן ברוך עיניה. מיהו לחם העשוי לנחמה אלא עשוי כעשוי ששבתו ז' בוב, ויש מפרשין כיון חלות חרובה. אם עשוי כלימורין, וכן בנות מונחת אוניות, ברוקנין עשוי לו למדורין וכו'. ולי דתיהו רבין דעשאו כלימורין, לשחוקי ליה ולא לאכילה קא מבין, הלכך פטור מן החלה.

ולא (א) מין דגן. שזמין דגן יש חילוק שאם עשאו פת הכל מודים שארץ לאחרי ג' ברכות: או. אף אם מין דגן הוא אלא שלם עשאו פת בשמים אלא נמלקו ר"ג וזמניו: **זמניו אוקימתא**. להראו לעיל דקמני ולבסוף ברבא אחת מעין שלש: כ"ג **אימא סיפא דרישא**. דההיא דמני דמני גבי הכוסות

החטה דההיא רישא דידה וקמני סיפא אין הפרוסות קיימות כו': **ספא**. אפילו אדרישא אמר ר"ג בזמניו כמרישא או מין דגן ולא עשאו פת מצד אחריו ג' ברכות: **אין הפרוסות קיימות**. שנתחלמו פת ממש היה: **מינעיא**. וכשנמנו מי גרע מדישא: **אלא לאו רבנן היא**. דלמני גבי דיפא ברבא והיא נמי ששנתו לאו פת הוא והיא כדשיא: והלפא לא גרסינן: **רישא**. הוא מצדן קדרתיה: **דקולא**. בני כפר: **דמשי ציה קמחא**. שזמניו צו קמח: **דמחוא**. בני כרך: **חביצא**. כעין שלניקויק' ששפרין צמון האלפס לחם: **מנא חביצא**. לה. דלפרורין כוית מצדנין המוציא: **סיפא**. שרלג' עומד: **ומקריב מנחות**. ומנה לכהן להקריב: **אומרי ברוך שהמינין**. אם לא הביא מנחות זה ימים רבים: **עטין לאכלן**. וזמני עולה. לומר ומן על המנחות מנחת מנחת ומנחת מנחת הקריבות כשהן אפוסות וזמן פוסתן. לומר צונטן קוית קמליה ועושה אותן פתיתן כויתם דכתיב פתות אומה פתים (ויקרא ט). אלמא פתיתן כויתם פתיתן מצדן עליהן המוציא: **פורין**. למנחות האפוסות על המנחות ועל המנחות קודם קמליה עד שמחירן לסלתן: **הכי נמי**. דפליג אהא דקמני מצדן המוציא: **וספיה לקט מנוון**. פתיתן המנחות: **כיוי כו'**. ומדקאמרי יולא צו ידי חובתו דפסקא משום אכילה מנה דמנות עשה היא דכתיב צברז תאכלו מנות והסם לחם צענין דכתיב לחם עוני' אלמא לחם הוא ומצדן המוציא הוא ממתיקתו על כרחך רבי ישמעאל היא דהא קמני לקט מנוון כוית אלמא דפתיתן פתותו מכות ליה. דכיון דמני ונבלן ליה וזו ואפ"ן. ערסן לשון ערסותיכסתי: והוא שאכלן כדני אכילה פרי. שלם שיהו משהתחיל לאכול שיעור כוית עד שגמר אכילה השעור יחבר מכות אכילה חצי ככר של שמה ציגים דהוי חצי ארבעה ציגים זהו צירוף שיעור אכילה ואם שיהו יותר אין האכילה מלמדת והוא ליה כאלול חצי מני היום חזקו הוה: ואי שערסן והוא שאכלן. לשון יחיד מינעיה ליה: **הכ"ע**. ונבלא ערסן היא וכדקאמרת. והא דקמני דכתיב למיחוי לחם צבא מנחת גדול ונשאר מן הלחם שלם נפרס כולו אלף אס נפרס כולו לא חשיבי פתיתן הפתותין מכות ולא מצדנין המוציא ואין יולא בהן ידי חובת מנה דפסק:

חביצא דאית ביה פרוורין, פרשי' כמו שלניקויק' (א) ווא' והמניא לעיל זונם שהפרוסות וכו' אין הפרוסות קיימות לא יברך עליהן המוציא אע"פ דלית ביה כוית וי"ל דבר יוסף מפרש ליה הפרוסות קיימות היינו בכוית ואין הפרוסות קיימות בשאין בהן כוית וכן מפרש מני בירושלמי וא"מ ואין מדמה רב יוסף פרווי מנחות לפרווי חביצא' וי"ל כיון שנתגנין בשמן נתבטלו דמי ומיהו קשה ללקט מברכין כוית דלמי אשמשת המינין ולא אשמנתו כמו שאפרש והסם (ו) נמי לא מיידי שנתבטלו ומאי מדמה לחביצא שהוא מנובל לכן י"ל חביצא היינו פרוורין הנדבקים יחד על ידי מרק או על ידי חלב כמו חביצא דתמרי (ט) שפון דבבבז'.

היה עומד ומקריב מנחות, פרשי' צעל הצית המתנדב מנחה ודומק גדול הוא דהיה עומד ומקריב משמע בזה המקריב וכן לשלח נטלן לאכלן משמע דלפניה קא"י ונראה בזהו העומד להקריב ראשון שנתבטלו וכו' משמרות היו וכל שנת מתבטלת משמרה אחרת אם כן כל משמרה אינה משמרת אלא צ' פעמים שנה וכיון שיש להם זמן קבוע מברכין שהמינין ולא כפירש' דמנחות דמיידי בזהו שלם הקריב מעולם: **ל'קמ' מברכין**, פירש' דקאי אשמנת ולא כהירא דא"י הכי קאמרין דאם ממך הוא וכו' והא אמרינן (מנחות ד' נב:) כל המנחות שזות מנה ונראה דקאי אשמנת מינין וה"ק לקט מכל מיני לחמים כוית כו':

חביצא דאית ביה פרוורין, פרשי' כמו שלניקויק' (א) ווא' והמניא לעיל זונם שהפרוסות וכו' אין הפרוסות קיימות לא יברך עליהן המוציא אע"פ דלית ביה כוית וי"ל דבר יוסף מפרש ליה הפרוסות קיימות היינו בכוית ואין הפרוסות קיימות בשאין בהן כוית וכן מפרש מני בירושלמי וא"מ ואין מדמה רב יוסף פרווי מנחות לפרווי חביצא' וי"ל כיון שנתגנין בשמן נתבטלו דמי ומיהו קשה ללקט מברכין כוית דלמי אשמשת המינין ולא אשמנתו כמו שאפרש והסם (ו) נמי לא מיידי שנתבטלו ומאי מדמה לחביצא שהוא מנובל לכן י"ל חביצא היינו פרוורין הנדבקים יחד על ידי מרק או על ידי חלב כמו חביצא דתמרי (ט) שפון דבבבז'.

היה עומד ומקריב מנחות, פרשי' צעל הצית המתנדב מנחה ודומק גדול הוא דהיה עומד ומקריב משמע בזה המקריב וכן לשלח נטלן לאכלן משמע דלפניה קא"י ונראה בזהו העומד להקריב ראשון שנתבטלו וכו' משמרות היו וכל שנת מתבטלת משמרה אחרת אם כן כל משמרה אינה משמרת אלא צ' פעמים שנה וכיון שיש להם זמן קבוע מברכין שהמינין ולא כפירש' דמנחות דמיידי בזהו שלם הקריב מעולם: **ל'קמ' מברכין**, פירש' דקאי אשמנת ולא כהירא דא"י הכי קאמרין דאם ממך הוא וכו' והא אמרינן (מנחות ד' נב:) כל המנחות שזות מנה ונראה דקאי אשמנת מינין וה"ק לקט מכל מיני לחמים כוית כו':

אמר רבא והוא דאיבא עיניה וכו' ודוריתא דנהמא. וכן קיימא לן דרבנא בתרמיה הוא ולא צענין שיהו בפרורין כוית מיון דליכא תוריתא דנהמא לענין המוציא ואפילו בר ששת אמר אפילו פרורין שאין בהוית מברך עליהן המוציא ורבא אמר והוא דאיבא תוריתא דנהמא עיניה. פי' שיש בלי תוריתא לחם ולא נשמנה תוריתא וכן וקיימא לן כרב ששה דרבא. מפרש טעמיה, ועשה רב דפסיק יחיד בני רביה, ואם אין בהם תוריתא לחם אלא תוריתא סמירי כבורשל, אפ"י שיהו אפ"י מברך בורא מיני מונחת ואח"כ מנין טעמי. וכן מברכין המוציא לענין פרורין מפורסם כוית אין בהם תוריתא לחם. טרוקנין וכו'. טרוקנין הוא הוא כובא דאריעא ונבלא כבלמא אוחו ברוך, שאפ"י אוחו על הארץ, הוא אבי רבין ויחנן פטור מן החלה, דהא חיוב חלה מעישיה, שטאמר ראשת פריסותיהם חלה חריטו חרובה. טרוקנין פטור מן החלה. ולא יאמר רבין א"ר דהמא דהנריקא דאיבא דהמא כעונותיו אוחו ברוך מיני חרובה. ונראה דהריב' שאין לנתיבן ברוך עיניה. מיהו לחם העשוי לנחמה אלא עשוי כעשוי ששבתו ז' בוב, ויש מפרשין כיון חלות חרובה. אם עשוי כלימורין, וכן בנות מונחת אוניות, ברוקנין עשוי לו למדורין וכו'. ולי דתיהו רבין דעשאו כלימורין, לשחוקי ליה ולא לאכילה קא מבין, הלכך פטור מן החלה.

חביצא דאית ביה פרוורין, פרשי' כמו שלניקויק' (א) ווא' והמניא לעיל זונם שהפרוסות וכו' אין הפרוסות קיימות לא יברך עליהן המוציא אע"פ דלית ביה כוית וי"ל דבר יוסף מפרש ליה הפרוסות קיימות היינו בכוית ואין הפרוסות קיימות בשאין בהן כוית וכן מפרש מני בירושלמי וא"מ ואין מדמה רב יוסף פרווי מנחות לפרווי חביצא' וי"ל כיון שנתגנין בשמן נתבטלו דמי ומיהו קשה ללקט מברכין כוית דלמי אשמשת המינין ולא אשמנתו כמו שאפרש והסם (ו) נמי לא מיידי שנתבטלו ומאי מדמה לחביצא שהוא מנובל לכן י"ל חביצא היינו פרוורין הנדבקים יחד על ידי מרק או על ידי חלב כמו חביצא דתמרי (ט) שפון דבבבז'.

היה עומד ומקריב מנחות, פרשי' צעל הצית המתנדב מנחה ודומק גדול הוא דהיה עומד ומקריב משמע בזה המקריב וכן לשלח נטלן לאכלן משמע דלפניה קא"י ונראה בזהו העומד להקריב ראשון שנתבטלו וכו' משמרות היו וכל שנת מתבטלת משמרה אחרת אם כן כל משמרה אינה משמרת אלא צ' פעמים שנה וכיון שיש להם זמן קבוע מברכין שהמינין ולא כפירש' דמנחות דמיידי בזהו שלם הקריב מעולם: **ל'קמ' מברכין**, פירש' דקאי אשמנת ולא כהירא דא"י הכי קאמרין דאם ממך הוא וכו' והא אמרינן (מנחות ד' נב:) כל המנחות שזות מנה ונראה דקאי אשמנת מינין וה"ק לקט מכל מיני לחמים כוית כו':

חביצא דאית ביה פרוורין, פרשי' כמו שלניקויק' (א) ווא' והמניא לעיל זונם שהפרוסות וכו' אין הפרוסות קיימות לא יברך עליהן המוציא אע"פ דלית ביה כוית וי"ל דבר יוסף מפרש ליה הפרוסות קיימות היינו בכוית ואין הפרוסות קיימות בשאין בהן כוית וכן מפרש מני בירושלמי וא"מ ואין מדמה רב יוסף פרווי מנחות לפרווי חביצא' וי"ל כיון שנתגנין בשמן נתבטלו דמי ומיהו קשה ללקט מברכין כוית דלמי אשמשת המינין ולא אשמנתו כמו שאפרש והסם (ו) נמי לא מיידי שנתבטלו ומאי מדמה לחביצא שהוא מנובל לכן י"ל חביצא היינו פרוורין הנדבקים יחד על ידי מרק או על ידי חלב כמו חביצא דתמרי (ט) שפון דבבבז'.

היה עומד ומקריב מנחות, פרשי' צעל הצית המתנדב מנחה ודומק גדול הוא דהיה עומד ומקריב משמע בזה המקריב וכן לשלח נטלן לאכלן משמע דלפניה קא"י ונראה בזהו העומד להקריב ראשון שנתבטלו וכו' משמרות היו וכל שנת מתבטלת משמרה אחרת אם כן כל משמרה אינה משמרת אלא צ' פעמים שנה וכיון שיש להם זמן קבוע מברכין שהמינין ולא כפירש' דמנחות דמיידי בזהו שלם הקריב מעולם: **ל'קמ' מברכין**, פירש' דקאי אשמנת ולא כהירא דא"י הכי קאמרין דאם ממך הוא וכו' והא אמרינן (מנחות ד' נב:) כל המנחות שזות מנה ונראה דקאי אשמנת מינין וה"ק לקט מכל מיני לחמים כוית כו':

אמר רבא והוא דאיבא עיניה וכו' ודוריתא דנהמא. וכן קיימא לן דרבנא בתרמיה הוא ולא צענין שיהו בפרורין כוית מיון דליכא תוריתא דנהמא לענין המוציא ואפילו בר ששת אמר אפילו פרורין שאין בהוית מברך עליהן המוציא ורבא אמר והוא דאיבא תוריתא דנהמא עיניה. פי' שיש בלי תוריתא לחם ולא נשמנה תוריתא וכן וקיימא לן כרב ששה דרבא. מפרש טעמיה, ועשה רב דפסיק יחיד בני רביה, ואם אין בהם תוריתא לחם אלא תוריתא סמירי כבורשל, אפ"י שיהו אפ"י מברך בורא מיני מונחת ואח"כ מנין טעמי. וכן מברכין המוציא לענין פרורין מפורסם כוית אין בהם תוריתא לחם. טרוקנין וכו'. טרוקנין הוא הוא כובא דאריעא ונבלא כבלמא אוחו ברוך, שאפ"י אוחו על הארץ, הוא אבי רבין ויחנן פטור מן החלה, דהא חיוב חלה מעישיה, שטאמר ראשת פריסותיהם חלה חריטו חרובה. טרוקנין פטור מן החלה. ולא יאמר רבין א"ר דהמא דהנריקא דאיבא דהמא כעונותיו אוחו ברוך מיני חרובה. ונראה דהריב' שאין לנתיבן ברוך עיניה. מיהו לחם העשוי לנחמה אלא עשוי כעשוי ששבתו ז' בוב, ויש מפרשין כיון חלות חרובה. אם עשוי כלימורין, וכן בנות מונחת אוניות, ברוקנין עשוי לו למדורין וכו'. ולי דתיהו רבין דעשאו כלימורין, לשחוקי ליה ולא לאכילה קא מבין, הלכך פטור מן החלה.

